

کاربرد بیوانفورماتیک در مطالعات ایمنی‌شناسی

سعید خلیلی^۱، ابولفضل جهانگیری^۲، جعفر امانی^{۲*} و علی هاتف سلمانیان^{۳*}

^۱ تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده پزشکی، گروه بیوتکنولوژی

^۲ تهران، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله (عج)، مرکز تحقیقات میکروبیولوژی کاربردی

^۳ تهران، پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری، پژوهشکده بیوتکنولوژی گیاهی

تاریخ دریافت: ۹۱/۵/۱۲ تاریخ پذیرش: ۹۲/۴/۱

چکیده

سیستم ایمنی انسان شامل انواع متنوعی از سلولها و مولکولها می‌باشد که در ارتباط تنگاتنگ با سایر سیستمهای بدن می‌باشند. مقادیر افزاینده داده‌های تولید شده در دوره پساژنومیک بررسی این سیستم را پیچیده‌تر گردانده است. بنابراین نیاز به استفاده از رویکردهای محاسباتی و کامپیوتری جهت پردازش و تفسیر داده‌ها محسوس‌تر می‌باشد. ایمنونفورماتیک به عنوان زیرمجموعه- ای از بیوانفورماتیک رویکردی جدید با ابزارها و پایگاه‌های اطلاعاتی مختلف می‌باشد که بررسی داده‌های ایمنولوژیک حاصل از تحقیقات آزمایشگاهی را تسهیل می‌گرداند. ایمنونفورماتیک می‌تواند محققین را در طراحی فرضیات جدید یاری نموده و دید لازم برای انتخاب آزمایشات را فراهم آورد. با در نظر داشتن این ویژگیها می‌توان ایمنونفورماتیک را حوزه جدیدی دانست که پیشرفت تحقیقات ایمنی‌شناسی را میسر می‌گرداند. در این مطالعه به بحث در مورد انواع مختلف ابزارها و پایگاه‌های اطلاعاتی پرداخته شده که در ارتباط با حوزه ایمنونفورماتیک می‌باشند و همچنین دیدگاههایی در مورد کاربردها و افقهای آینده این حوزه ارائه داده شده است.

واژه های کلیدی: ایمنونفورماتیک، طراحی واکسنهای جدید، ایمنولوژی

* نویسنده‌گان مسئول، تلفن: ۴۴۵۸۰۳۶۵، پست الکترونیکی: salman@nigeb.ac.ir و Jafar.amani@gmail.com

مقدمه

باشد (۷۹). در تعریفی دیگر همه واکسنهای ایمنی که ناشی از برهمکنشهای بین میزبان و آنتی‌ژنها است، به عنوان برهمکنشهای ایمنیوم شناخته شده و مطالعه این برهمکنشها و اجزا شرکت کننده در آن ایمنیومیکس گویند (۱۰۱). ایمنیومیکس نیز مشابه ژنومیکس و پروتئومیکس از علوم بین‌رشته‌ای محسوب شده و از روشهایی با بازده بالا (High throughput) برای درک سیستم ایمنی استفاده می‌کند (۱۹ و ۳۵). در یک جمع بندی این معلومات، منعکس کننده وضعیت کنونی بیماریها و ایمنی‌شناسی انسانی بوده و برای آن دسته از محققینی که به دنبال شناخت در مکانیسمهای سیستم ایمنی و بیماری-زایی امراض هستند منبعی بی‌بدیل به حساب می‌آید. در حقیقت نیاز به مدیریت این علم و منابع در حال گسترش ایمنی‌شناسی، منجر به ایجاد حوزه ایمنونفورماتیک شده

از مدتها پیش مشخص شده بود که روشهای محاسباتی، توان تسریع در تحقیقات زیست‌شناسی و به ویژه ایمنی-شناسی را دارند. اما پیشرفتهای اخیر در فناوریهای ژنومیکس و پروتئومیکس، شرایط را به طور بنیادی متحول کرده است. توالی یابی ژنوم انسان و بسیاری از موجودات زنده دیگر، حجم وسیعی از اطلاعات مرتبط با تحقیقات ایمنی‌شناسی را فراهم کرده است. در عین حال حجم وسیعی از داده‌ها در حوزه‌های مختلف و به ویژه در مباحث علمی ارائه شده است که در منابع اختصاصی ذخیره‌سازی شده و حوزه ایمنیومیکس (immunomics) نیز در برگیرنده این مطالعات و داده‌ها می‌باشد. واژه ایمنیوم به همه ژنها و پروتئینهایی اطلاق می‌شود که در پاسخهای ایمنی شرکت می‌کنند ولی این واژه شامل ژنها و پروتئینهایی که در سلولهای غیر ایمنی بیان می‌شوند، نمی-

محصولات آنتی‌ژنیک می‌پردازد، از چنین روشها و الگوریتم‌هایی استفاده می‌کند (۱۸). باید در نظر داشت که در روشهای کلاسیک نیاز به کشت عامل بیماری زا و سپس استخراج پروتئینهای آنتی ژنیک وجود دارد، که روشهایی پرهزینه و زمان بر محسوب می‌شوند. لذا به نظر می‌رسد که روشهای جایگزینی مجازی نظیر ایمونوفورماتیک می‌تواند روشی سودمند باشد. با توجه به پیشرفت‌های به دست آمده، ایمونوفورماتیک به سادگی توانایی شناسایی ژنهای بیماری‌زایی و پروتئینهای سطحی را در عوامل بیماری‌زا دارد (۱۰۷). حوزه‌های مختلف مطالعاتی در مبحث ایمونوفورماتیک در شکل (۱) و به طور خلاصه به نمایش در آمده است.

گرچه سیستم ایمنی با همه سیستمهای دیگر بدن در هم آمیخته است، اما کاربردهای بیوانفورماتیک در برخی از بخشها گسترش بیشتری یافته است. از جمله این مواد می‌توان به پایگاههای اطلاعاتی (۱۴)، کاربردهای ژنومیک (۳۲)، مطالعه اپیتوپ‌های موجود برای سلولهای T (۱۳) و مدل سازی پاسخهای ایمنی (۶) اشاره کرد. در سایر زمینه‌های ایمونولوژی همانند بررسی آزرژی زایی پروتئینها (۲۹) یا پروتئومیکس (۹۱)، کاربردهای بیوانفورماتیک هنوز در مراحل ابتدایی خود قرار دارد.

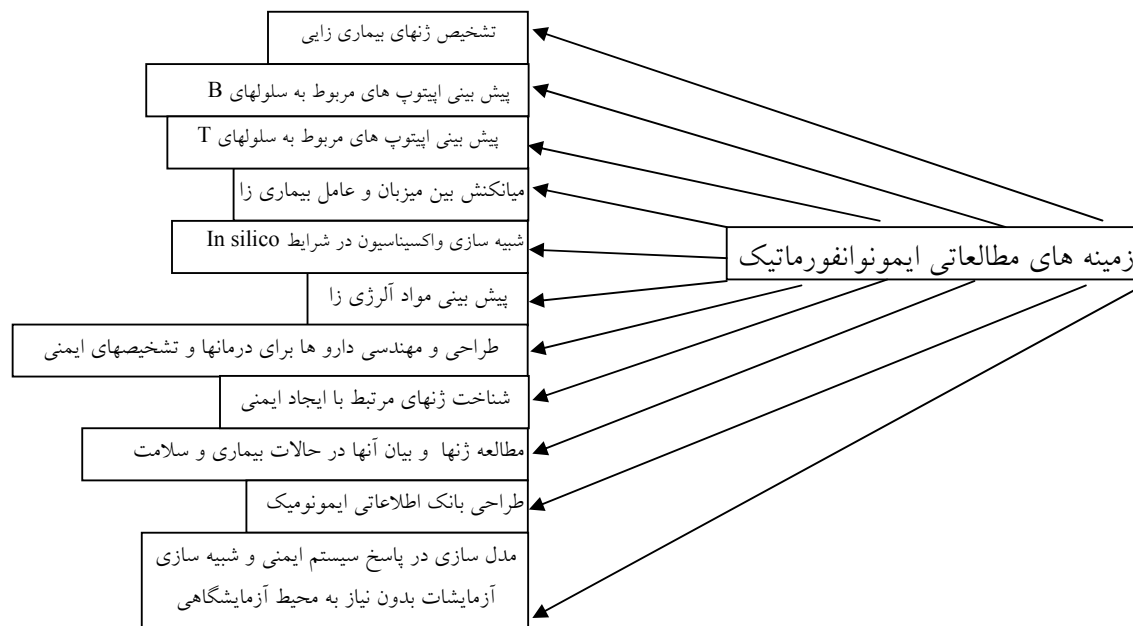
این حوزه جدید از زیست‌شناسی، امکان استفاده از تعداد زیادی از بانکهای اطلاعاتی و ابزارهای ایمنی‌شناسی را برای محققین فراهم آورده است که می‌تواند در پیشبرد تحقیقات به گونه‌ای سریع‌تر، هدفمندتر، ارزان‌تر و دانش‌محورتر اثرگذار باشد. در مقاله حاضر به صورت کوتاه به معرفی شاخه ایمونوفورماتیک پرداخته شده و انواع پایگاههای اطلاعاتی، ابزارهای پیش‌بینی، فرصتها و چالشهای موجود در این حوزه مورد بررسی قرار می‌گیرد. **ایمونوفورماتیکس و پیش‌بینی اپیتوپ‌ها:** سیستم ایمنی در بدن مهره داران سد دفاعی بدن علیه ارگانسیم‌های عفونی و سایر عوامل خارجی است. اولین خط دفاعی بدن ایمنی ذاتی است. این سد دفاعی، شامل پاسخهایی غیر

است. ایمونوفورماتیک یا به عبارت دیگر ایمنی‌شناسی با در نظر گرفتن محاسبات عددی و علوم کامپیوتر، اکنون بخشی اساسی از تحقیقات ایمنی‌شناسی مدرن می‌باشد. این حوزه مابین علوم کامپیوتری و ایمنی‌شناسی آزمایشگاهی واقع شده و در حقیقت شاخه‌ای از بیوانفورماتیک می‌باشد که بر حوزه ایمنی‌شناسی متمرکز شده است (۱۲). به عبارت دیگر این علم نمایشگر به کارگیری منابع و روشهای محاسباتی برای فهم، تولید، پردازش و گسترش اطلاعات ایمنی‌شناسی است (۱۰۹). به لحاظ پیشینه، ایمونوفورماتیک بیش از ۹۰ سال پیش با مدل سازی تئوریک همه‌گیری مالاریا شروع شد (۸۹). در آن دوره تأکید بر استفاده از مدل‌های ریاضی برای انجام مطالعات در زمینه انتقال بیماریها بود. از آن زمان به بعد این حوزه با هدفی نوین و به منظور در بر گرفتن همه ابعاد سیستم ایمنی و بیماریها گسترش یافته است (۱۰۹). در سالهای اخیر نیز منابع و نرم افزارهایی بر محور داده‌های ایمنی‌شناسی به وجود آمده‌اند که به فهم کل سیستم ایمنی کمک می‌کنند (۲۸). ایمونوزنومیکس، ایمونوپروتئومیکس، پیش‌بینی اپیتوپ و واکسیناسیون در فضای مجازی بخشهای مختلف مطالعات ایمنی‌شناسی محاسباتی را تشکیل می‌دهند. در مطالعات اخیر نیز رویکردهای زیست‌شناسی سیستمها (systems biology) برای تحقیق درمورد ویژگیهای پویای شبکه سیستم ایمنی نیز به کار رفته است (۱۰۷).

یکی از کاربردهای اصلی ایمونوفورماتیک شامل مطالعه و طراحی الگوریتمهایی برای نمایش اپیتوپ‌های سلولهای B و T می‌باشد که زمان و هزینه مورد نیاز برای بررسیهای آزمایشگاهی را کاهش می‌دهد. با استفاده از این روشها، ایمنی‌شناسان می‌توانند جایگاه‌های میانگنش سیستم ایمنی با آنتی ژنها را شناسایی کنند که به نوبه‌ی خود می‌تواند منتهی به ساخت واکسن‌های جدید شود. روش واکسن‌شناسی معکوس (reverse vaccinology) نیز، که به بررسی ژنوم موجودات بیماری‌زا برای شناسایی ژنهایی با

که دچار عفونت شده، پاسخ ایمنی اختصاصی بر علیه عامل عفونی ایجاد می‌کند. پس از رفع عفونت سلولهای خاطره‌ای از این مواجهه به جا می‌ماند که در صورت برخورد مجدد با آن عامل، پاسخ سریع‌تر و قوی‌تری را ایجاد می‌کند.

اختصاصی و سریع می‌باشند که امکان شناسایی ساختارهای مشترک موجود در بسیاری از میکروارگانیسم‌ها مانند لیپوپلی ساکارید های موجود در دیواره سلولی باکتریها و پروتئینهای موجود در فلاژل را فراهم می‌آورد (۲۴). دومین سد دفاعی ایمنی اختصاصی است که برای هر عاملی به صورت اختصاصی عمل می‌کند. میزبانی

شکل ۱- ایمونوفلورماتیک و ارتباط آن با بخشهای مختلف ایمونولوژی

کوتاهی هستند که از پروتئینهای آنتی‌ژنیک بریده شده‌اند (۳۹ و ۵۲). اپیتوپ‌های سلول T در مدل موشی توسط مولکولهای (Major Histocompatibility MHC Complex) و در انسان توسط (Human Leukocyte Antigen HLA) کلاس ۱ و ۲ ارائه می‌شوند. ارائه اپیتوپ، وابسته به اتصال MHC و پپتید و همچنین برهم کنشهای گیرنده های سلول T (TCR) می باشد (۴۷ و ۹۰). پروتئینهای MHC چندشکلی بوده و هر یک، به دسته محدودی از پپتیدها متصل می‌گردند. بنابراین ترکیب خاصی از MHC که توسط میزبان ارائه می‌شود دامنه‌ای از اپیتوپ‌های بالقوه ای که طی عفونت شناسایی می‌شوند را مشخص می‌کند. ساختاری که اپیتوپ های سلول T هنگام قرار گرفتن در داخل پروتئین MHC به خود می‌گیرند در شناسایی توسط

ایمنی اختصاصی دارای دو بازوی اصلی است: ایمنی سلولی که مرتبط با لنفوسیت‌های T است و ایمنی هومورال که با لنفوسیت‌های B ارتباط دارد. در هر دو مورد پاسخ ایمنی از طریق شناسایی قسمت کوچکی از آنتی‌ژن به نام اپیتوپ تحریک می‌شود. آنتی‌بادیها معمولاً پروتئینهای دست نخورده را شناسایی می‌کنند. اپیتوپ‌های سلول B می‌توانند پیوسته (خطی) و یا نا پیوسته (کونفورماسیونی) باشند که اسیدهای آمینه اپیتوپ‌های نوع دوم به صورت فضایی بعد از تا شدن پروتئین کنار هم قرار می‌گیرند. حتی اپیتوپ‌های خطی نیز عموماً وابسته به ساختار هستند و برهمکنش آنتی‌ژن-آنتی‌بادی زمانی بهبود می‌یابد که اپیتوپ در بستر خاصی از آمینواسیدهای پروتئین تا خورده قرارگیرد. در حالی که اپیتوپ‌های سلول T پپتیدهای خطی

شده توسط ناقلین TAP (Transporter associated with antigen processing) برای سوار شدن بر مولکولهای MHC کلاس ۲ به شبکه آندو پلاسمی منتقل می‌شوند (۱)، ۳۷ و ۸۰). با ارائه کمپلکس MHC کلاس ۲ در سطح سلول، امکان شناسایی توسط TCR های اختصاصی برای پپتید موجود بر سطح سلولهای $CD8^+$ T فراهم می‌آید (۱۰ و ۲۶). سلولهای B و T هر دو نسبت به توالی اپیتوپ‌ها اختصاصیت دارند و جهش در داخل و یا خارج از اپیتوپ منجر به فرار از دست سیستم ایمنی می‌گردد. جهش در داخل اپیتوپ به طور مشخص می‌تواند برهم کنش‌های آنتی‌ژن با آنتی‌بادی یا TCR با کمپلکس MHC، پپتید را تحت تأثیر قرار دهد.

دانش مربوط به پاسخهای ایجاد شده به واسطه سلولهای B و T، با سرعت قابل توجهی افزایش یافته است. پاسخهای ایمنی به انواع سلولهای سرطانی و عوامل بیماری‌زا نیز با روشهای مختلف در حال شناسایی هستند. در حالی که این عوامل یکی پس از دیگری در متون علمی تعریف می‌گردند، جمع‌آوری چنین داده‌هایی در قالب پایگاه‌داده‌ها و نیز فراهم آوردن ابزارهای محاسباتی برای کمک به تفسیر آن‌ها از ارزش بالایی برخوردار خواهد بود. پایگاههای اطلاعاتی مربوط به دانسته‌های اپیتوپی، ابزارهای بیوانفورماتیک و الگوریتم‌های پیش‌بینی، به فهم ساختار و توالی اسید آمینه‌های موجود در اپیتوپ‌ها کمک می‌کنند. چنین دانشی برای مطالعات ایمنی‌شناسی پایه، تشخیص، درمان انواع بیماریها و همچنین تحقیقات مربوط به واکسن اساسی خواهد بود (۸۴ و ۱۱۳).

جداول ۱ تا ۴ به معرفی مجموعه‌ای از پایگاههای اطلاعاتی و نیز پایگاههای پیش‌بینی اپیتوپ‌های سلولهای B و T می‌پردازد. که توضیح مختصری در مورد پایگاهها و اطلاعات موجود در آن به همراه پیوندهای اینترنتی آنها نیز در این جدولها ارائه شده است.

TCR اثر مهمی دارد (۶۰ و ۶۷). دو دسته اصلی از سلولهای T با بیان پروتئینهای CD4 و CD8 از هم تمایز داده می‌شوند که هر یک از این سلولها به ترتیب قادر می‌باشند، اپیتوپ‌های ارائه شده توسط مولکولهای MHC کلاس ۱ یا ۲ را شناسایی کنند. یکی از عملکردهای سلولهای $CD8^+$ T راه‌اندازی آپتوز در سلولهای آلوده به ویروس است. این عملکرد وابسته به برخورد قبلی سلولهای $CD8^+$ T با آنتی‌ژن و فعال شدن آنها است (۴۸). وظیفه اصلی سلولهای $CD4^+$ T تولید سایتوکاین‌ها است که تنظیم عملکرد سایر بخشهای سیستم ایمنی را بر عهده دارند. البته این عملکردها انحصاری نیستند و سلولهای $CD4^+$ T نیز می‌توانند منجر به آپتوز سلولی گردند (۳۸) و همچنین سلولهای $CD8^+$ T نیز می‌توانند عوامل تنظیم کننده سیستم ایمنی را ترشح کنند. به عبارت دیگر علی‌رغم تفکیک وظایف و عملکرد تخصصی هر گروه از سلولهای T، در برخی از موارد می‌توان پاسخهای گسترده تر و واکنشی عمومی تر را در این گروه از سلولها مشاهده کرد.

اپیتوپ‌های قابل شناسایی توسط سلولهای $CD4^+$ T برای فرآوری، از طریق وزیکولهای غشایی وارد سلولهای ارائه دهنده آنتی‌ژن می‌گردند، سپس توسط پروتئازها به قطعات پپتیدی بریده شده و با پروتئینهای MHC کلاس ۲ کمپلکس تشکیل می‌دهند. این کمپلکس به سطح سلول منتقل شده و توسط گیرنده‌های سلولهای T (T cell receptor , $CD4^+$) شناسایی می‌شوند (۱۸). سلولهای $CD8^+$ T عموماً آنتی‌ژنهای ویروسی و درون‌زاد (پروتئینهایی که در داخل سیتوپلاسم و توسط ایمونوپروتئوزوم‌ها (۸۰) و از انتهای C-terminal به پپتیدهای کوچک شکسته می‌شوند (۱۷) را مورد شناسایی قرار می‌دهند (۶۴). انتهای N نیز بعداً در شبکه آندوپلاسمی توسط پروتئازها بریده شده و کوتاه می‌گردد (۶۹). پس از انجام برش بر روی پروتئین، پپتیدهای تولید

جدول ۱- بانکهای اطلاعاتی مربوط به اپی توپ‌های قابل تشخیص توسط سلولهای B

نام پایگاه اطلاعاتی	خلاصه معرفی	URL	منبع
ABcheck	امکان ارزیابی توالی DNA آنتی‌بادی‌های ارائه شده در پایگاه Kabat را فراهم می‌کند. بدین طریق امکان شناسایی خطاهای توالی‌یابی و کلونینگ در توالی آنتی‌بادیها فراهم می‌شود.	http://www.bioinf.org.uk/abs/seqtest.html	(۶۳)
AntiJen	پایگاهی حاوی داده‌های کمی مربوط اپیتوپ‌های آنتی ژن	http://www.dgd-pharmfac.net/antijen/AntiJen/antijenhomepage.htm	(۱۱۰)
BCIPEP	دارای اطلاعات جامعی در مورد اپیتوپ‌های سلول B که به صورت تجربی ثابت شده‌اند. علاوه بر آن دارای ابزاری برای تعیین نقشه اپیتوپ‌ها بر روی توالی آنتی‌ژنها می‌باشد.	http://www.imtech.res.in/raghava/bcipep	(۹۳)
CED	دارای ۲۹۳ گزارش از اپیتوپ‌های ساختاری سلول B است که از متون علمی استخراج شده و عملکرد این اپیتوپ‌ها نیز به خوبی شناسایی و تعریف شده است.	http://immunet.cn/ced	(۴۴)
Epitome	حاوی اطلاعات مربوط به همه‌ی برهمکنشهای شناخته شده کمپلکسهای آنتی‌ژن و آنتی‌بادی بوده و ابزاری برای شناسایی و ذخیره برهمکنشهای آنتی‌ژنیک در این ساختارها است.	http://www.rostlab.org/services/epitome/	(۹۷)
IEDB	تا تاریخ اول فوریه ۲۰۱۱ دارای ۷۹۲۳۰ اپی وپ پپتیدی بوده است. اطلاعات مربوط به توالی اپیتوپ، آنتی‌ژن مرجع و موجودی که توالی از آن برگرفته شده را ارائه می‌دهد.	http://www.iedb.org/	(۱۱۱)
IMGT/IG	دارای ساختارهای ایمونوگلوبین‌ها و توالیهای تفسیر شده آنها است.	http://www.imgt.org/IMGTreptoire/	(۵۷)
HaptenDB	اطلاعات جامعی در مورد هاپتن‌ها، راههای تحریک ایمنی علیه آنها، میزان اختصاصیت و برهمکنش تقاطعی آنتی‌بادیهای ایجاد شده و استفاده از آنتی‌بادیها برای ساخت کیت تشخیصی ارائه می‌دهد.	http://www.imtech.res.in/raghava/haptendb	(۱۰۵)
HIV Immunology	حاوی فهرستی از پاسخهای مونوکلونال و پلی‌کلونال به پروتئوم HIV می‌باشد. علاوه بر آن دارای اطلاعاتی در مورد تغییرات و جایگاه اپیتوپ‌ها، جهشها، ساختار، تأثیر زیستی پاسخ آنتی‌بادی می‌باشد.	http://www.hiv.lanl.gov/content/immunology/	(۱۱۷)
HCV Immunology	حاوی فهرستی از پاسخهای مونوکلونال و پلی‌کلونال به پروتئوم HCV می‌باشد. و دارای اطلاعاتی در مورد تغییرات و جایگاه اپیتوپ‌ها، جهشها، ساختار، تأثیر زیستی پاسخ آنتی‌بادی می‌باشد.	http://hcv.lanl.gov/content/immuno/immuno-main.html	(۱۱۸)
MMDB	کامل‌ترین منبع از ساختارهای کریستالوگرافی شده شامل آنتی‌بادی‌ها، HLA و TCR ها می‌باشد.	http://www.ncbi.nlm.nih.gov/Structure/MMDB/mmdb.shtml	(۸۱)
SACS	خلاصه‌ای از ساختارهای کریستالی آنتی‌بادیها در آن نگهداری می‌شود.	http://www.bioinf.org.uk/abs/sacs	(۲)

جدول ۲- بانکهای اطلاعاتی مربوط به پیش‌بینی اپیتوپ‌های سلولهای B

نام پایگاه اطلاعاتی	خلاصه معرفی	URL	منبع
ABCpred	ابزاری برای پیش‌بینی اپیتوپ‌های سلول B است که بر مبنای الگوریتم شبکه‌های عصبی کار می‌کند. علاوه بر آن	http://www.imtech.res.in/raghava/abcpred	(۹۶)

	داده‌های این ابزار در پایگاه BCIPEP آزمون شده است.		
AgAbDb	پایگاهی بر اساس برهمکنش‌های مولکولی موجود در ساختارهای هم‌کریستال (که با هم کریستالیزه و کریستالوگرافی شده)، آنتی‌ژن و آنتی‌بادی است که امکان شناسایی اپیتوپ‌های سلول B را می‌دهد.	http://115.111.37.206:8080/agabdb2/home.jsp	(۳۱)
Bcepred	این سرور اپیتوپ‌های خطی سلول B را با صحت ۵۸٫۷٪ و با توجه به ویژگی‌هایی مثل در دسترس بودن، آب دوستی، انعطاف‌پذیری، قطبیت، سطح ارائه شده و پیچ‌ها پیش‌بینی می‌کند.	http://www.imtech.res.in/raghava/bcepred	(۹۴)
Bepipred	پایگاهی که از مدل HMM برای پیش‌بینی اپیتوپ‌های سلول B استفاده می‌کند.	http://www.cbs.dtu.dk/services/BepiPred	(۵۵)
BEPITOPE	بر اساس پیچ‌های پروتئینی اپیتوپ‌های پیوسته را پیش‌بینی می‌کند.	jlpelequer@cea.fr	(۷۴)
COBEpro	سیستمی دو مرحله‌ای برای پیش‌بینی اپیتوپ‌های پیوسته‌ی سلول B است که در ارتباط با پایگاه پیش‌بینی SCRATCH است. این نرم‌افزار قادر به تشخیص آنتی-ژن و غیرآنتی‌ژن نمی‌باشد.	http://scratch.proteomics.ics.uci.edu	(۱۰۶)
3DEX	این پایگاه توالی پپتیدهای خطی که شبیه اپیتوپ‌های خطی هستند را بر روی ساختار سه‌بعدی آنتی-ژنها شناسایی می‌کند.	http://www.schreiber-abc.com/3dex	(۹۹)
Discotope	با روشی که ترکیبی از داده‌های آماری آمینواسیدها، اطلاعات فضایی و میزان در سطح بودن می‌باشد، آمینواسیدهای موجود در اپیتوپ‌های ساختاری را با صحت ۹۵٪ شناسایی می‌کند.	http://www.cbs.dtu.dk/services/Discotope	(۴۱)
IMGT	سایتی بسیار جامع که دارای ۶ نوع پایگاه اطلاعاتی و ۱۵ ابزار مختلف برای بررسی‌های مختلف روی توالی، ژن و ساختار سه‌بعدی پروتئینها می‌باشد.	http://www.imgt.org/	(۵۷)
MIMOP	با استفاده از دو الگوریتم MIMALIGN و MIMCONS اپیتوپ‌های خطی و ساختاری را شناسایی می‌کند.	request from franck.molina@cpbs.univ-montp1.fr	(۷۰)
MIMOX	مشابه MIMOP از توالی مشابهت‌سازی برای یافتن اپیتوپ بر روی آنتی‌ژن استفاده می‌کند.	http://immunet.cn/mimox/	(۴۳)
Pepitope	سروری پیشرفته با توانایی پیش‌بینی اپی‌توپ به روش مشابهت‌سازی و نقشه‌اپیتویی.	http://pepitope.tau.ac.il/	(۶۵)

جدول ۳ - بانک‌های اطلاعاتی مربوط به پیش‌بینی اپیتوپ‌های سلولهای T

نام پایگاه اطلاعاتی	خلاصه معرفی	URL	منبع
Allele Frequencies	خلاصه‌هایی از فراوانی HLA و همچنین پلی‌مورفیسم در سیتوکین‌ها را در اختیار قرار می‌دهد.	http://www.allelefrequencys.net	(۳۴)

AntiJen	داده‌های اتصالی تجربی و کمی پپتیدهای متصل شونده به MHC، TAP، اپیتوپ‌های سلول B و T و غیره را در اختیار قرار می‌دهد (در جدول قبل کارایی دیگر آن نیز ذکر شده است).	http://www.ddg-pharmfac.net/antijen/AntiJen/antijehomepage.htm	(۱۱۰)
dbMHC	شامل خلاصه‌هایی از سازماندهی ژنتیک نواحی HLA، هم‌ردیفی توالیهای ژنتیکی و ابزارهایی برای تعیین نوع HLA می‌باشد.	http://www.ncbi.nlm.nih.gov/projects/mhc	(۱۱۴)
dbMHC Anthropology	فراوانی ال‌ها و هاپلوتایپ‌های فردی مربوط به تعداد زیادی از جمعیت‌ها، ملل و نواحی جغرافیایی را می‌توان از آن استخراج کرد.	http://www.ncbi.nlm.nih.gov/projects/gv/mhc/ihwg.cgi?cmd=page&page=AnthroMain	(۱۱۴)
FRED	با روشهای پردازش اطلاعات کار کرده و همچنین قادر است عملکرد روشهای پیش‌بینی را با استفاده از داده‌های تجربی مورد سنجش قرار می‌دهد.	http://www-bs.informatik.uni-tuebingen.de/Software/FRED	(۲۵)
HIV Immunology	شامل اپیتوپ‌های سلولهای T که CD4 ⁺ و CD8 ⁺ هستند و همچنین نقشه‌ی اپی‌توبی پروتئوم HIV است (در جدول قبل کارایی دیگر آن نیز ذکر شده است).	http://www.hiv.lanl.gov/content/immunology	(۱۱۸)
IEDB	تا تاریخ ۱ فوریه ۲۰۱۱ دارای ۷۹۲۳۰ اپیتوپ پپتیدی بوده اطلاعات مربوط به توالی اپیتوپ، آنتی‌ژن و موجود مرجع آن را ارائه داده است (در جدول قبل کارایی دیگر آن نیز ذکر شده است).	http://www.iedb.org	(۸۴)
IMGT/HLA	شامل توالیهای هم‌ردیف و تفسیر شده HLA بر اساس شیوه نام‌گذاری سازمان بهداشت جهانی است.	http://www.ebi.ac.uk/imgt/hla/all.html	(۵۷)
IMGT/TR	شامل اطلاعات مربوط به توالیهای هم‌ردیف و تفسیر شده گیرنده سلول T می‌باشد.	http://www.imgt.org/IMGTreptoire	(۵۷)
JenPep	پایگاهی شامل چندین نوع از داده‌ها از جمله: اپیتوپ-های سلول B، سلول T، کمپلکس peptide-MHC-TR و غیره است.	http://www.jenner.ac.uk/JenPep	(۶۶)
MHCBN	شامل ۲۰۷۱۷ پپتید متصل شونده و ۴۰۲۲ پپتید غیر متصل شونده به MHC، ۱۰۵۳ پپتید متصل شونده غیر متصل شونده به TAP و ۱۶۰۰ آنتی‌ژن می‌باشد.	http://www.imtech.res.in/raghava/mhcbn	(۱۱)
MHC Haplotype Project	حاوی داده‌های مربوط به هاپلوتایپ‌های بیماری‌های مرتبط با MHC، همراه با توالیهای کامل ژنومی، تغییرات (پلی مورفیسم) و ارتباطات اجدادی آنها است.	http://www.sanger.ac.uk/HGP/Chr6/MHC	(۴۲)
MotifScan	شامل جداول تبدیلات ژنوتیپ، گونه و زیرگونه و نیز بخشهای لنگر اصلی مخصوص HLA است.	http://www.hiv.lanl.gov/content/immunology/motif_scan/	(۱۱۸)
PDB	پایگاه اطلاعاتی حاوی ساختار پروتئینها، دارای	http://www.rcsb.org/pdb/home/home.do	

	ابزارهای مشاهده ساختار و دارای ترکیبهای MHC/peptide/TCR		
SYFPEITHI	امکان بررسی دقیق اپیتوپ‌هایی که به MHC متصل می‌شوند و بخشهای لنگر و کمکی اختصاصی MHC را فراهم می‌کند.	http://www.syfpeithi.de	(۸۷)
BIMAS	پپتیدهای را بر اساس نیمه‌عمر جدا شدن از مولکولهای HLA کلاس ۱ و ۲ با استفاده از جداول موجود در متون علمی رتبه‌بندی می‌کند.	http://thr.cit.nih.gov/molbio/hla_bind	(۸۲)
ELF	قادر است نقشه موتیف‌های لنگر HLA را بر روی پروتئینها و پپتیدها و در پیوستگی با اپیتوپ‌های شناخته شده (از پایگاههای اپیتوپ HIV و HCV) ارائه نماید.	http://www.hiv.lanl.gov/content/hiv-db/ELF/epitopeanalyzer.html/	(۱۱۸)
ElliPro	از نسخه ارتقا یافته برنامه مدل ساز و تو نمایشگر سه بعدی برای پیش‌بینی و تصویر کردن اپیتوپ‌ها استفاده می‌کند.	http://tools.immuneepitope.org/tools/ElliPro	(۸۵)
EpiToolKit	چندین روش پیش‌بینی برای لیگاندهای MHCهای کلاس ۱ و ۲ داشته و همچنین قادر به بررسی تأثیر جهشها بر روی اپیتوپ‌های سلول T می‌باشد.	http://www.epitoolkit.org	(۲۶)
EpiVax	اپیتوپ‌های دسته ۱ و ۲ که توسط گروه وسیعی از MHCها شناسایی می‌شوند و نیز انواع حفاظت شده اپیتوپ‌ها را پیش‌بینی می‌کند	http://www.epivax.com	(۱۰۲)
CTLpred	از طریق تلفیق روشهای پیش‌بینی اتصال به پردازش اپیتوپ‌های CTL می‌پردازد.	http://www.imtech.res.in/raghava/ctlpred	(۱۰)
IEDB Binding, MHC	پیش‌بینی اتصال پپتید به MHC کلاس ۱ و کلاس ۲ و پیش‌بینی اپیتوپ‌های CD8* سلول T بر اساس پیش‌بینی اتصال پپتید و MHC در IEDB. برش پروتئوزومی و اتصال به TAP را انجام می‌دهد.	http://tools.iedb.org/analyze/html/mhc_binding.html	(۵۹)
iMAPPP	حاوی همه اپیتوپ‌های پیش‌بینی شده توسط SYFPEITHI و FRAGPREDICT (نرم افزار ارائه شده در موارد قبلی) یا وزن مولکولی و گرایش اتصال پپتید و MHC پیش‌بینی شده می‌باشد.	http://www.mpiib-berlin.mpg.de/MAPPP	(۵۳)
MHCPred	از طریق محاسبات انرژی‌تیک برهم کنش لیگاند و پروتئین را بررسی کرده و امکان پیش‌بینی اتصال پپتید با MHC و TAP را فراهم می‌آورد.	http://www.ddg-pharmfac.net/mhcpred/MHCPre d/	(۳۶)
MHC2Pred	قادر به پیش‌بینی اپیتوپ‌های متصل شونده به دسته وسیعی از MHC ها در MHC های کلاس ۲ می‌باشد.	http://www.imtech.res.in/raghava/mhc2pred/	(۱۰۴)
MMBPred	پیش‌بینی کننده اپیتوپ‌های متصل شونده به دسته وسیعی از MHC ها در MHC های کلاس ۱	http://www.imtech.res.in/raghava/mmbpred	(۷)

	می‌باشد و همچنین می‌تواند جهشهایی که منجر به اتصال قوی می‌شوند را نیز مشخص کند.		
NetChop	می‌تواند جایگاههای برش پروتئوزومی وایمونو پروتئوزومی را با استفاده از شبکه عصبی غیر خطی پیش‌بینی کند.	http://www.cbs.dtu.dk/services/NetChop	(۷۱)
NetCTL	با استفاده از روش ماتریکس وزنی و ترکیب پیش‌بینی اتصال پپتید و HLA، برش پروتئوزومی انتهای کربوکسیل و کارآمدی انتقال توسط TAP، اپیتوپ را پیش‌بینی می‌کند.	http://www.cbs.dtu.dk/services/NetCTL	(۵۶)
NetMHC	با استفاده از شبکه‌های عصبی مصنوعی اتصال پپتید به HLA را پیش‌بینی می‌کند.	http://www.cbs.dtu.dk/services/NetMHC	(۱۵)
PAProC	جایگاههای برش پروتئوزومی انسان را در اختیار قرار می‌دهد.	http://www.uni-tuebingen.de/uni/kxi	(۷۳)
Pcleavage	جایگاههای برش پروتئوزومی را در آنتی ژنها پیش‌بینی می‌کند.	http://www.imtech.res.in/raghav/a/pcleavage	(۹)
ProPred	پیش‌بینی اتصال پپتید به MHC کلاس ۲ را ارائه می‌کند.	http://www.imtech.res.in/raghav/a/propred	(۱۰۳)
ProPred-I	پیش‌بینی اتصال پپتید به MHC کلاس ۱ را با امکان و استفاده از فیلتر اختیاری برش پروتئوزومی، ارائه می‌کند.	http://www.imtech.res.in/raghav/a/propred1	(۱۰۴)
SYFPEITHI	از سیستم امتیازدهی بر اساس فراوانی برای هر جایگاه اسید آمینه‌ای برای پیش‌بینی اپیتوپ‌های سلول T استفاده می‌کند.	http://www.syfpeithi.de	(۸۷، ۱۰۰)
TAPPred	پیش‌بینی تمایل اتصال پروتئینهای TAP را ارائه می‌کند.	http://www.imtech.res.in/raghav/a/tappred	(۸)

و ابزارهای لازم برای پیش‌بینی آلرژی‌زاها، در شناسایی آلرژی‌زاهای جدید (از جمله آلرژی‌زاهای پنهان) و آلرژی‌های بالقوه موجود به شکل پروتئینهای جدید را دارد (۹۸). در حال حاضر، تلاشها در حوزه انفورماتیک آلرژی، بیشتر بر مدیریت کیفی داده‌ها، پیش‌بینی اپیتوپ‌های B و T و همچنین آلرژی‌زایی و میانکنشهای آلرژیک، متمرکز شده است. به عبارت دیگر استانداردهای لازم برای ارزشیابی آلرژی‌زایی هنوز در مراحل اولیه خود قرار دارد. سازمان بهداشت جهانی (WHO) و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO) رهنمودهایی را برای ارزیابی آلرژی‌زایی محصولات تغییر یافته ژنتیکی پیشنهاد کرده‌اند. بر اساس استاندارد Codex Alimentarius یک پروتئین زمانی به

آلرژی‌زاها: آلرژی وضعیتی است که سیستم ایمنی به برخی از مواد که به طور عموماً بی‌ضرر پنداشته می‌شوند به شکل مضر می‌پاسخ می‌دهد (۹۸). مطالعات اخیر نشان داده است که آلرژی به مشکلی جدی در کشورهای صنعتی تبدیل شده و بخش قابل توجهی از جمعیت را تحت تأثیر قرار داده است (۵۰، ۶۱ و ۷۲). در حقیقت، آلرژیا مهم-ترین بیماریهای مزمن در کشورهای صنعتی هستند (۵۴). اهمیت این موضوع باعث افزایش روزافزون تحقیقات در این زمینه شده و حجم بالایی از اطلاعات را نیز ایجاد کرده است. این روند، استفاده از رویکردهای بیوانفورماتیک برای سازماندهی و سهولت در تفسیر این اطلاعات را اجتناب ناپذیر کرده است. ایجاد انواع پایگاههای اطلاعاتی

غیر آلرژی‌زا امری بسیار دشوار است. بسیاری از سیستم‌های پیش‌بینی آلرژی‌زایی جدید برای آزمون و آموزش سیستم‌های خود از توالی‌های غیر آلرژی‌زای فرضی استفاده می‌کنند. در حال حاضر اطلاعات در مورد اهمیت کاربرد این سیستم‌ها محدود است و احتمالاً هزینه‌های قابل توجهی برای پیاده‌سازی، بهبود و مدیریت این سیستم‌ها صرف خواهد شد. با افزایش هرچه بیشتر ارزیابی‌ها و داده‌های تجربی، ارزش نسبی هر یک از روش‌ها نیز شناخته خواهد شد و انتظار می‌رود که پیشنهاد‌های FAO/WHO در مورد استانداردهای مواد آلرژی‌زا نیز بهبود یابد.

جدول ۴ فهرست برخی از پایگاه‌های اطلاعاتی موجود در مورد آلرژی‌زاها و نیز پایگاه‌های پیش‌بینی آلرژی‌زایی را ارائه می‌دهد. توضیح مختصری در مورد هر یک از پایگاه‌ها و نیز پیوندهای اینترنتی مربوطه نیز برای راحتی دسترسی به آنها ارائه شده است.

۴ - بانک‌های اطلاعاتی مربوط به آلرژی

منبع	URL	خلاصه معرفی	نام پایگاه اطلاعاتی
(۹۵)	http://www.imtech.res.in/raghava/algpred/	امکان استفاده مجموعه ای از گزینه‌ها را برای پیش‌بینی آلرژنها فراهم می‌آورد.	AlgPred
(۵۱)	http://www.niab.go.kr/nabic/	این پایگاه حاوی 2,434 آلرژن میکروبی، جانوری و گیاهی و سه بخش یا عملکرد اصلی است: لیست داده-ها، جستجوی آلرژن و پیش‌بینی آلرژی‌زایی.	allergenic database
(۶۲)	http://www.allergome.org/	بیشتر بر آلرژنهایی تأکید دارد که منجر به بیماریهایی با واسطه IgE می‌شوند و حاوی اطلاعات برگرفته از ۵۸۰۰ متن علمی است.	Allergome
(۲۷)	http://www.allermatch.org	آلرژی‌زایی احتمالی پروتئینها را بر اساس توصیه‌های ارائه شده در FAO/WHO (بخش همفکری تخصصی) پیش‌بینی می‌کند.	Allermatch
(۶۸)	http://jing.cz3.nus.edu.sg/cgi-bin/APPEL	از طریق روشی آماری به شناسایی پروتئینهای آلرژن جدید می‌پردازد.	APPEL
(۷۵)	http://www.allergen.org	حاوی اطلاعات مربوط به آلرژنها و ایزوآلرژنهاست که توسط کمیته‌ی نام گذاری در IUIS (International Union of Immunological Societies) ایجاد شده و نگهداری می‌شود.	Database of IUIS
(۷۶)	http://www.farrp.org/	حاوی حدود ۱۴۹۱ توالی آلرژن شناخته شده یا احتمالی است که از متون علمی یا پایگاه‌های عمومی استخراج	FARRP

	شده‌اند.		
SDAP	حاوی ۱۴۲۵ آلرژن و ایزوآلرژن و نیز ابزارهای مختلف برای آزمونهای آلرژی‌زایی طبق استاندارد های FAO/WHO می‌باشد. همچنین احتمال اتصال Ige غذاهای اصلاح ژنتیک شده را می‌سنجد.	http://fermi.utmb.edu/SDAP/	(۴۶)

ژنی (Ontology) شناسایی و توصیف شده‌اند. پایگاه Immunome Knowledge Base (IKB) تعدادی از پایگاهها را به صورت یک مجموعه جمع‌آوری کرده است. این پایگاه دارای گروه‌های مشابه و مربوط به ۱۸۱۱ مورد از ژنهای ایمنی در پرسلولیها و برای مطالعه تکامل سیستم ایمنی می‌باشد. همچنین دارای تاریخ تکاملی ژنها و پروتئینها، ژنهای مشابه، اطلاعاتی در مورد جهشهای بیماری‌زا، گونه‌هایی که پردازش متفاوت داشته‌اند و تنوع در تعدادنسخه‌های ژنی نیز می‌باشد (جدول ۵).

جدول ۵ - فهرستی از پایگاههای تکامل مولکولی ژنها و پروتئینهای ایمنی، اطلاعاتی در مورد پایگاه و پیوندهای اینترنتی مربوطه نیز ارائه شده است.

منبع	URL	خلاصه معرفی	نام پایگاه اطلاعاتی
(۷۷)	http://bioinf.uta.fi/ImmTree	پایگاهی برای درخت‌های تکاملی پروتئینهای سیستم ایمنی است و حاوی اطلاعات اورتولوگ‌های ژنهای انسانی در ۸۰ گونه‌ی دیگر است.	ImmTree
(۸۸)	http://bioinf.uta.fi/Immunome/	آخرین نسخه‌ی آن مربوط به اواخر ۲۰۰۸ با ۸۹۳ ژن می‌باشد که حاوی اطلاعات زیادی در مورد پروتئینهای ایمنی، ساختار، محل، ژن مربوطه آنها و غیره است که برگرفته از متون علمی است.	Immunome database
(۷۹)	http://bioinf.uta.fi/IKB/	ترکیب کننده سه پایگاه سابق ImmTree، Immunome و ImmunomeBase همراه با اطلاعات تکمیلی دیگر است که اطلاعات جامعی در مورد پروتئینها و ژنهای ایمنی در اختیار قرار می‌دهد.	Immunome Knowledge Base

انفورماتیکی برای استفاده از این مقدار انبوه داده‌های جدید نیز ایجاد شدند. برخی از این ابزارهای مجازی به محققین اجازه می‌دهند تا قسمتهایی از ژنوم میکروبیها را که منجر به تحریک سیستم ایمنی می‌شوند و یا به عبارت دیگر اپیتوپ‌ها را انتخاب کنند. اپیتوپ‌ها اجزای بسیار مناسبی برای طراحی واکسنها محسوب می‌شوند. هنگامی که استفاده از این ابزارهای جدید برای جستجوی اپیتوپ‌ها با روشهای کاوش در *in vitro* همراه شود، در واقع منجر به

ایمونوفورماتیک و تکامل مولکولی ژنها و پروتئینهای ایمنی: برای مشخص کردن روند تکاملی سیستم ایمنی انسان، باید دسته‌ای از ژنها و پروتئینهای مرجع تعریف شوند. بدین منظور Ortutay و همکارانش پایگاه اطلاعاتی با عنوان IMM TREE را برای درختهای تکاملی پروتئینهای سیستم ایمنی انسان ایجاد کرده‌اند (۷۷). این پایگاه حاوی اطلاعات ژنهای مشابه انسانی در ۸۰ گونه دیگر حیوانات می‌باشد. پایگاه اطلاعاتی IMMUNOME (۷۸) مورد دیگری است که در آن ۸۴۷ ژن و پروتئین بر اساس عملکرد، دومینهای پروتئینی و از نقطه نظر هستی‌شناسی

ایمونوفورماتیک و کاربردهای آن: ابزارهایی که ایمونوفورماتیک در اختیار محققین قرار می‌دهد در بخشهای مختلفی از ایمنی‌شناسی قابل استفاده می‌باشد که در این بخش به دو کاربرد اصلی آنها شامل طراحی واکسن در فضای مجازی و مدل‌سازی سیستم ایمنی اشاره می‌شود. طراحی واکسن در فضای مجازی: از سال ۱۹۹۵ تاکنون توالی ژنومی بیش از ۱۸۰ گونه جاندار به‌طور کامل توالی‌یابی شد و همزمان با آن مجموعه‌هایی از ابزارهای

ابزارها می‌توان از بسیاری از مراحل آزمایشگاهی صرف‌نظر کرد. پیشرفت در این زمینه به گونه‌ای است که انتظار می‌رود بتوان بطور مستقیم از توالی ژنومی به طراحی واکسن رسید. ارزیابی اولیه چنین واکسن‌های اپیتوپی که بر علیه باکتری‌های بیماری‌زای دامی طراحی شده است، در مدل‌های حیوانی مثبت بوده است (۳ و ۵). به طور حتم تأیید این واکسنها در مورد انسان، دوره جدیدی را در این حوزه شروع خواهد کرد (جدول ۶) (۲۱).

علمی می‌شود که بیان ساده‌ای از ایمنوآنتی‌ژن‌ها است. هم‌اکنون محققین از این روش‌های ترکیبی برای بررسی توالی‌های ژنومی جهت یافتن اجزاء واکسنها استفاده می‌کنند. بدین طریق آنها تعداد پروتئین‌هایی که برای تولید واکسن می‌توان بررسی کرد را افزایش می‌دهند و از طرف دیگر این جستجو را تنها به نواحی ویژه‌ای از پروتئینها که به مقدار بسیار زیادی احتمال تحریک ایمنی را دارند، محدود می‌کنند (۴، ۲۲، ۳۰، ۳۳، ۴۵، ۸۳، ۸۶ و ۹۲). با بهبود این

جدول ۶ - برخی از پایگاه‌های مربوطه به واکسیناسیون *In-silico* و پیوندهای اینترنتی آنها را در اختیار قرار می‌دهد

منبع	URL	خلاصه معرفی	نام پایگاه اطلاعاتی
(۲۳)	http://www.ddg-pharmfac.net/vaxijen/VaxiJen/VaxiJen.html	اولین پایگاه مستقل از همدردی برای پیش‌بینی آنتی‌ژن‌های حفاظت بخش (protective antigen) است که تنها بر اساس ویژگی‌های فیزیکی‌شیمیایی، آنتی‌ژنها را دسته‌بندی می‌کند.	VaxiJen
(۴۰)	http://miracle.igib.res.in/dynavac/	این پایگاه با هدف طراحی DNA واکسن‌های بهینه و کارآمد ایجاد شده که خدماتی مانند بهینه‌سازی کدون‌ها، مهندسی موتیف‌های CpG، وارد کردن توالی‌های مثل کوزاک و انتخاب نوع ناقل را ارائه می‌دهد.	DyNAVacs
(۱۱۲)	http://www.bio.unipd.it/molbinfo	امکان شناسایی بهترین نامزدهای واکسن از میان کل پروتئوم باکتریها را ممکن می‌سازد.	NERVE
(۱۱۶)	http://www.violinet.org	این پایگاه، کاوش در داده‌های متون علمی، ذخیره و پردازش داده‌های مربوط به تحقیقات و اطلاعات پردازش شده داده‌های واکسنی را برای واکسنها و کاندیداهای واکسن انجام می‌دهد.	VIOLIN
(۱۱۷، ۱۱۵)	http://www.violinet.org/vaxign/	سیستمی برای پیش‌بینی واکسن هدف است که بر اساس قواعد واکسن‌شناسی معکوس عمل می‌کند. دو برنامه Vaxign و Query و Dynamic Vaxign Analysis در آن وجود دارد.	Vaxign

که برای شبیه‌سازی سیستم ایمنی تلاش می‌کنند، اشاره کرد. پروژه IMMUNOGRID به‌دنبال شبیه‌سازی فرآیندهای ایمنی از طریق ترکیب مطالعات ایمنی‌شناسی و محاسباتی است. پروژه VIROLAB به‌دنبال ایجاد آزمایشگاهی مجازی برای بیماری‌های عفونی با استفاده از آزمون عوامل ژنتیکی بیماری‌های انسانی است (۲۰). نرم‌افزار SIMISYS 0.3 (۴۹) نمونه‌ای دیگر از ابزارهایی است که به مدل‌سازی و شبیه‌سازی اجزای سیستم ایمنی ذاتی و اختصاصی می‌پردازد که اساس آن چهارچوبی محاسباتی از ماشین خودکار سلولی است. این نرم‌افزار شبیه‌سازی

مدل‌سازی سیستم ایمنی: مدل‌سازی سیستم ایمنی، نمایی از سیستم ایمنی را از هر دو دیدگاه کمی و کیفی ارائه می‌دهد. این مدلها می‌توانند برهمکنش آنتی‌ژن-آنتی‌بادی و پاسخ ایمنی را نسبت به یک آنتی‌ژن خاص در مواردی همانند تجویز یک دارو و یا آزمون یک کاندیدای واکسن روشن کنند. این امر در کاهش هزینه و زمان مؤثر خواهد بود. در راستای مدل‌سازی و شبیه‌سازی سیستم ایمنی پروژه‌هایی در حال انجام است که می‌توان به پروژه‌های IMMUNOGRID (<http://www.immunogrid.org>) و VIROLAB (<http://www.virolab.org>; 080/virolab)

سیستم ایمنی مجازی و تکمیل پروژه‌هایی مثل Immunogrid فاصله وجود دارد. برای پیشرفت بیشتر در این زمینه باید همکاری بین ایمنی‌شناسان و محققین بیوانفورماتیک شکل بگیرد. در این صورت با شناخت درست از هر دو حوزه و تعریف استانداردهای مشترک می‌توان امید داشت که طراحی ابزارهای جدید و کارآمد میسر گردد. البته وجود ارتباط، بین مطالعات ایمنی‌بیوانفورماتیک و کارهای آزمایشگاهی انجام شده توسط دانشمندان برای بهبود و ارتقای الگوریتم‌ها و روشهای موجود، لازم و ضروری است. با وجود گستردگی و انبوه داده‌های موجود و داده‌هایی که احتمالاً در آینده ایجاد خواهند شد استفاده از ایمنی‌بیوانفورماتیک به‌ویژه در زمینه طراحی واکسن و شبیه‌سازی سیستم ایمنی اهمیت بیشتری پیدا خواهد کرد تا بتوان با صرف هزینه و زمان کمتر در شناخت سیستم ایمنی پیشرفت.

شرایط سلامتی و بیماری را با استفاده از برهمکنش‌های میان سلولها از جمله ماکروفاژها، سلولهای دندریتیک، سلولهای B، سلولهای T helper و باکتریهای بیماری‌زا انجام می‌دهد. البته توجه به این نکته ضروری است که باید بین داده‌های مجازی و داده‌های تجربی تعادل و هماهنگی وجود داشته باشد. بدیهی است که داده‌های محاسباتی نیاز به اثبات از طریق آزمایش دارد تا تبدیل به دانش واقعی شود. در حقیقت عصر سازنومیک نیازمند تبادل داده‌ها از آزمایشگاه به شبیه‌سازی و برعکس می‌باشد (۱۶).

جمع بندی

حوزه ایمنی‌بیوانفورماتیک با سرعت بالایی در حال توسعه و پیشرفت می‌باشد به طوری که هم‌اکنون تقریباً در تمامی بخشهای مطالعات ایمنی‌شناسی کاربرد دارد. پیشرفتهای بسیاری در این زمینه حاصل شده و این پیشرفتهای منجر به طراحی ابزارهای مختلف پیش‌بینی و پایگاههای متعدد اطلاعاتی شده است هنوز با اهدافی چون رسیدن به یک

منابع

1. Abele, R. and Tampé, R. (1999). Function of the transport complex TAP in cellular immune recognition. *Biochim. Biophys. Acta, Biomembr.* 1461: 405-419.
2. Allcorn, L.C. and Martin, A.C.R. (2002). SACS—self-maintaining database of antibody crystal structure information. *Bioinformatics.* 18: 175.
3. Altunoz, M.E., Senates, E., Yesil, A., Calhan, T. and Ovunc, A.O. (2011). Patients with Inflammatory Bowel Disease Have a Lower Response Rate to HBV Vaccination Compared to Controls. *Dig Dis Sci.*
4. Amani, J., Mousavi, S.L., Rafati, S. and Salmanian, A.H. (2009). In silico analysis of chimeric espA, eae and tir fragments of *Escherichia coli* O 157: H 7 for oral immunogenic applications. *Theor. Biol. Med. Modell.* 6: 28.
5. Amani, J., Mousavi, S.L., Rafati, S. and Salmanian, A.H. (2011). Immunogenicity of a plant-derived edible chimeric EspA, Intimin and Tir of *Escherichia coli* O157:H7 in mice. *Plant Sci.* 180: 620-627.
6. Bernaschi, M. and Castiglione, F. (2002). Selection of escape mutants from immune recognition during HIV infection. *Immunol. Cell Biol.* 80: 307-313.
7. Bhasin, M. and Raghava, G. (2004) Analysis and prediction of affinity of TAP binding peptides using cascade SVM. *Protein Sci.* 13: 596-607.
8. Bhasin, M. and Raghava, G. (2005). Pcleavage: an SVM based method for prediction of constitutive proteasome and immunoproteasome cleavage sites in antigenic sequences. *Nucleic Acids Res.* 33: W202.
9. Bhasin, M. and Raghava, G.P.S. (2004). Prediction of CTL epitopes using QM, SVM and ANN techniques. *Vaccine.* 22: 3195-3204.
10. Bhasin, M. Raghava, G. (2003). Prediction of promiscuous and high-affinity mutated MHC binders. *Hybridoma Hybridomics.* 22: 229-234.
11. Bhasin, M., Singh, H. and Raghava, G. (2003). MHCBN: a comprehensive database of MHC binding and non-binding peptides. *Bioinformatics.* 19: 665.

12. Bock, G. and Goode, J. (2003). Immunoinformatics: bioinformatic strategies for better understanding of immune function. John Wiley & Sons Inc.
13. Brusic, V. and Zeleznikow, J. (1999). Computational binding assays of antigenic peptides. *Lett. Pept. Sci.* 6: 313-324.
14. Brusic, V., Zeleznikow, J. and Petrovsky, N. (2000). Molecular immunology databases and data repositories. *J. Immunol. Methods.* 238: 17-28.
15. Buus, S., Lauemøller, S.L., Worning, P., Kesmir, C., Frimurer, T., Corbet, S., Fomsgaard, A., Hilden, J., Holm, A. and Brunak, S. (2003). Sensitive quantitative predictions of peptide-MHC binding by a 'Query by Committee' artificial neural network approach. *Tissue Antigens.* 62: 378-384.
16. Castiglione, F. and Liso, A. (2005). The role of computational models of the immune system in designing vaccination strategies. *Immunopharmacol. Immunotoxicol.* 27: 417-432.
17. Craiu, A., Akopian, T., Goldberg, A. and Rock, K.L. (1997). Two distinct proteolytic processes in the generation of a major histocompatibility complex class I-presented peptide. *Proc. Natl. Acad. Sci. U. S. A.* 94: 10850.
18. Davies, M.N. and Flower, D.R. (2007). Harnessing bioinformatics to discover new vaccines. *Drug discovery today.* 12: 389-395.
19. De Groot, A.S. (2006). Immunomics: discovering new targets for vaccines and therapeutics. *Drug discovery today.* 11: 203-209.
20. De Groot, A.S. and Rappuoli, R. (2004). Genome-derived vaccines. *Expert review of vaccines.* 3: 59.
21. De Groot, A.S., Sbai, H., Saint Aubin, C., McMurry, J. and Martin, W. (2002). Immunoinformatics: mining genomes for vaccine components. *Immunol. Cell Biol.* 80: 255-269.
22. Deemyad, S., Jalali Javaran, M., Rajabi Memari, H., Rasaei, M.J. and Rahbarizadeh, F. (2011). Expression of VHH Recombinant Monoclonal Antibody against MUC1 in Canola Plants (*Brassica napus L.*) (Persian). *Iranian Journal of Biology*, 23(6), 791-798.
23. Doytchinova, I.A. and Flower, D.R. (2007). VaxiJen: a server for prediction of protective antigens, tumour antigens and subunit vaccines. *BMC Bioinf.* 8: 4.
24. Eckmann, L. (2006). Sensor molecules in intestinal innate immunity against bacterial infections. *Curr. Opin. Gastroenterol.* 22: 95.
25. Feldhahn, M., Dönnies, P., Thiel, P. and Kohlbacher, O. (2009). FRED—a framework for T-cell epitope detection. *Bioinformatics.* 25: 2758-2759.
26. Feldhahn, M., Thiel, P., Schuler, M.M., Hillen, N., Stevanovi, S., Rammensee, H.G. and Kohlbacher, O. (2008). EpiToolKit—a web server for computational immunomics. *Nucleic Acids Res.* 36: W519.
27. Fiers, M.W.E.J., Kleter, G.A., Nijland, H., Peijnenburg, A.A.C.M., Nap, J.P. and Van Ham, R.C.H.J. (2004). Allermatch™, a webtool for the prediction of potential allergenicity according to current FAO/WHO Codex alimentarius guidelines. *BMC Bioinf.* 5: 133.
28. Gardy, J.L., Lynn, D.J., Brinkman, F.S.L. and Hancock, R.E.W. (2009). Enabling a systems biology approach to immunology: focus on innate immunity. *Trends Immunol.* 30: 249-262.
29. Gendel, S.M. (2002). Sequence analysis for assessing potential allergenicity. *Ann. N. Y. Acad. Sci.* 964: 87-98.
30. Gharaati, M.R., Mirshahi, M., Rabbani, H., Saifi-Abolhassan, M., Behmanesh, M. and Shamsi Poor, F. (2013). Cloning and expression of a scFV from an anti human plasminogen monoclonal antibody. (Persian). *Iranian Journal of Biology*, 26(1), 53-60.
31. Ghatge, A., Bhagwat, B., Bhosle, S., Gadepalli, S. and Kulkarni-Kale, U. (2007). Characterization of antibody-binding sites on proteins: development of a knowledgebase and its applications in improving epitope prediction. *Protein Pept. Lett.* 14: 531-535.
32. Glynne, J. and Watson, R. (2001). The immune system and gene expression microarrays—new answers to old questions. *J. Pathol.* 195: 20-30.
33. Gomase, V. (2012). An Immunoinformatics Approach to Design Synthetic Peptide Vaccine from *Dendroaspis polylepis polylepis* Dendrotoxin-K (DTX-K). *Journal of Environmental & Analytical Toxicology.*
34. Gonzalez-Galarza, F.F., Christmas, S., Middleton, D. and Jones, A.R. (2011). Allele frequency net: a database and online repository

- for immune gene frequencies in worldwide populations. *Nucleic Acids Res.* 39: D913.
35. Grainger, D.J. (2004). Immunomics: principles and practice. *IRTL reviews.* 2: 1–6.
  36. Guan, P., Doytchinova, I.A., Zygouri, C. and Flower, D.R. (2003) MHCpred: a server for quantitative prediction of peptide–MHC binding. *Nucleic Acids Res.* 31: 3621.
  37. Hammond, S.A., Johnson, R.P., Kalams, S.A., Walker, B.D., Takiguchi, M., Safrit, J.T., Koup, R.A. and Siliciano, R.F. (1995). An epitope-selective, transporter associated with antigen presentation (TAP)-1/2-independent pathway and a more general TAP-1/2-dependent antigen-processing pathway allow recognition of the HIV-1 envelope glycoprotein by CD8+ CTL. *J. Immunol.* 154: 6140.
  38. Hammond, S.A., Obah, E., Stanhope, P., Monell, C.R., Strand, M., Robbins, F., Bias, W.B., Karr, R.W., Koenig, S. and Siliciano, R. (1991). Characterization of a conserved T cell epitope in HIV-1 gp41 recognized by vaccine-induced human cytolytic T cells. *J. Immunol.* 146: 1470.
  39. Hanada, K., Yewdell, J.W. and Yang, J.C. (2004). Immune recognition of a human renal cancer antigen through post-translational protein splicing. *Nature.* 427: 252-256.
  40. Harish, N., Gupta, R., Agarwal, P., Scaria, V. and Pillai, B. (2006) DyNAVacS: an integrative tool for optimized DNA vaccine design. *Nucleic Acids Res.* 34: W264.
  41. Haste Andersen, P., Nielsen, M. and Lund, O. (2006). Prediction of residues in discontinuous B cell epitopes using protein 3D structures. *Protein Sci.* 15: 2558-2567.
  42. Horton, R., Gibson, R., Coghill, P., Miretti, M., Allcock, R., Almeida, J., Forbes, S., Gilbert, J., Halls, K., Harrow, J. et al. (2008). Variation analysis and gene annotation of eight MHC haplotypes: The MHC Haplotype Project. *Immunogenetics.* 60: 1-18.
  43. Huang, J. and Honda, W. (2006). CED: a conformational epitope database. *BMC Immunology.* 7: 7.
  44. Huang, J., Gutteridge, A., Honda, W. and Kanehisa, M. (2006). MIMOX: a web tool for phage display based epitope mapping. *BMC Bioinf.* 7: 451.
  45. Iurescia, S., Fioretti, D., Fazio, V.M. and Rinaldi, M. (2012). Epitope-driven DNA vaccine design employing immunoinformatics against B-cell lymphoma: A biotech's challenge. *Biotechnol. Adv.* 30: 372-383.
  46. Ivanciuc, O., Schein, C.H. and Braun, W. (2003) SDAP: database and computational tools for allergenic proteins. *Nucleic Acids Res.* 31: 359.
  47. Janeway, C., Travers, P., Walport, M. and Shlomchick, M. (2005). Immunobiology Garland Science, New York and London, USA and UK.
  48. Kagi, D., Ledermann, B., Burki, K., Seiler, P., Odermatt, B., Olsen, K., Podack, E., Zinkernagel, R. and Hengartner, H. (1994). Cytotoxicity mediated by T cells and natural killer cells is greatly impaired in perforin-deficient mice. *Nature.* 369: 31-36.
  49. Kalita, J., Chandrashekar, K., Hans, R. and Selvam, P. (2006). Computational modelling and simulation of the immune system. *Int. J. Bioinf. Res. Appl.* 2: 63-88.
  50. Kanny, G., Moneret-Vautrin, D.A., Flabbee, J., Beaudouin, E., Morisset, M. and Thevenin, F. (2001). Population study of food allergy in France. *J. Allergy Clin. Immunol.* 108: 133-140.
  51. Kim, C.K., Kwon, S.J., Lee, G.S., Lee, H.K., Choi, J.W., Kim, Y.H. and Hahn, J.H. (2009). A database for allergenic proteins and tools for allergenicity prediction. *Bioinformatics.*
  52. Korber, B., LaBute, M. and Yusim, K. (2006). Immunoinformatics comes of age. *PLoS Comput. Biol.* 2: e71.
  53. Lada, O., Gervais, A., Branger, M., Peytavin, G., Roquebert, B., Collin, G., Fraqueiro, G., Moucari, R., Hamet, G., Martinot-Peignoux, M. et al. (2012). Long-term outcome of primary non-responders to tenofovir therapy in HIV/HBV-co-infected patients: impact of HBV genotype G. *Liver Int.* 32: 93-101.
  54. Larche, M. (2000). Specific immunotherapy. *Br. Med. Bull.* 56: 1019.
  55. Larsen, J.E.P., Lund, O. and Nielsen, M. (2006). Improved method for predicting linear B-cell epitopes. *Immunome Res.* 2: 2.
  56. Larsen, M., Lundegaard, C., Lambert, K., Buus, S., Lund, O. and Nielsen, M. (2007). Large-scale validation of methods for cytotoxic T-lymphocyte epitope prediction. *BMC Bioinf.* 8: 424.

57. Lefranc, M.P., Giudicelli, V., Ginestoux, C., Jabado-Michaloud, J., Folch, G., Bellahcene, F., Wu, Y., Gemrot, E., Brochet, X. and Lane, J. (2009). IMGT, the international ImMunoGeneTics information system. *Nucleic Acids Res.* 37: D1006.
58. Li, K.B., Issac, P. and Krishnan, A. (2004). Predicting allergenic proteins using wavelet transform. *Bioinformatics.* 20: 2572.
59. Lundegaard, C., Lamberth, K., Harndahl, M., Buus, S., Lund, O. and Nielsen, M. (2008). NetMHC-3.0: accurate web accessible predictions of human, mouse and monkey MHC class I affinities for peptides of length 8–11. *Nucleic Acids Res.* 36: W509.
60. Maenaka, K. and Jones, E.Y. (1999). MHC superfamily structure and the immune system. *Curr. Opin. Struct. Biol.* 9: 745-753.
61. Malone, D.C., Lawson, K.A., Smith, D.H. and Michael Arrighi, H. (1997). A cost of illness study of allergic rhinitis in the United States. *J. Allergy Clin. Immunol.* 99: 22-27.
62. Mari, A., Mari, V. and Ronconi, A. (2005). Allergome--A database of allergenic molecules: Structure and data implementations of a web-based resource. *J. Allergy Clin. Immunol.* 115 : S87-S87.
63. Martin, A.C.R. (1996). Accessing the Kabat antibody sequence database by computer. *Proteins: Struct., Funct., Bioinf.* 25: 130-133.
64. Matsumura, M., Fremont, D.H., Peterson, P.A. and Wilson, I.A. (1992). Emerging principles for the recognition of peptide antigens by MHC class I molecules. *Science.* 257: 927.
65. Mayrose, I., Penn, O., Erez, E., Rubinstein, N.D., Shlomi, T., Freund, N.T., Bublil, E.M., Ruppin, E., Sharan, R., Gershoni, J.M. et al. (2007). Pepitope: epitope mapping from affinity-selected peptides. *Bioinformatics (Oxford, England).* 23: 3244-3246.
66. McSparron, H., Blythe, M.J., Zygouri, C., Doytchinova, I.A. and Flower, D.R. (2003). JenPep: A Novel Computational Information Resource for Immunobiology and Vaccinology. *J. Chem. Inf. Model.* 43: 1276-1287.
67. Messaoudi, I., LeMaoult, J., Metzner, B.M., Miley, M.J., Fremont, D.H. and Nikolich-Zugich, J. (2001). Functional Evidence That Conserved TCR CDR 3 Loop Docking Governs the Cross-Recognition of Closely Related Peptide :Class I Complexes. *J. Immunol.* 167: 836.
68. Miyasaka, A. and Suzuki, K. (2011). The clinical features of HBV asymptomatic carrier, and management. *Nihon Rinsho.* 69 Suppl 4: 434-439.
69. Mo, X., Cascio, P., Lemerise, K., Goldberg, A.L. and Rock, K. (1999). Distinct proteolytic processes generate the C and N termini of MHC class I-binding peptides. *J. Immunol.* 163: 5851.
70. Moreau, V., Granier, C., Villard, S., Laune, D. and Molina, F. (2006). Discontinuous epitope prediction based on mimotope analysis. *Bioinformatics.* 22: 1088-1095.
71. Nielsen, M., Lundegaard, C., Lund, O. and Keşmir, C. (2005) The role of the proteasome in generating cytotoxic T-cell epitopes: insights obtained from improved predictions of proteasomal cleavage. *Immunogenetics.* 57: 33-41.
72. Niestijl Jansen, J.J., Kardinaal, A.F.M., Huijbers, G., Vlieg-Boerstra, B.J., Martens, B.P.M. and Ockhuizen, T. (1994). Prevalence of food allergy and intolerance in the adult Dutch population. *J. Allergy Clin. Immunol.* 93: 446-456.
73. Nussbaum, A.K., Kuttler, C., Haderer, K.P., Rammensee, H.G. and Schild, H. (2001). PAProC: a prediction algorithm for proteasomal cleavages available on the WWW. *Immunogenetics.* 53: 87-94.
74. Odorico, M. and Pellequer, J.-L. (2003). BEPITOPE: predicting the location of continuous epitopes and patterns in proteins. *J. Mol. Recognit.* 16: 20-22.
75. Ogata, N., Funada, H. and Aoyagi, Y. (2011). Indications and efficacy of hepatitis B vaccines (HB vaccines) and hepatitis B immune globulin (HBIG): current situations and problems of hepatitis B virus (HBV) infection-preventing strategies in Japan. *Nihon Rinsho.* 69 Suppl 4: 408-416.
76. Okuse, C. and Yotsuyanagi, H. (2011). Protection from HBV infection in medical institution. *Nihon Rinsho.* 69 Suppl 4: 402-407.
77. Ortutay, C. and Vihinen, M. (2006) Immunome: a reference set of genes and proteins for systems biology of the human immune system. *Cell Immunol.* 244: 87-89.

78. Ortutay, C. and Vihinen, M. (2009). Immunome Knowledge Base (IKB): An integrated service for Immunome Research. *BMC Immunol.* 10: 3.
79. Ortutay, C., Siermala, M. and Vihinen, M. (2007). ImmTree: Database of evolutionary relationships of genes and proteins in the human immune system. *Immunome Res.* 3: 4.
80. Pamer, E. and Cresswell, P. (1998). Mechanisms of MHC class I-restricted antigen processing. *Annu. Rev. Immunol.* 16: 323-358.
81. Panchenko, A.R. and Madej, T. (2004). Analysis of protein homology by assessing the (dis)similarity in protein loop regions. *Proteins.* 57: 539-547.
82. Parker, K.C., Bednarek, M.A. and Coligan, J.E. (1994). Scheme for ranking potential HLA-A2 binding peptides based on independent binding of individual peptide side-chains. *J. Immunol.* 152: 163.
83. Patronov, A. and Doytchinova, I. (2013). T-cell epitope vaccine design by immunoinformatics. *Open Biol.* 3.
84. Peters, B., Sidney, J., Bourne, P., Bui, H.H., Buus, S., Doh, G., Fleri, W., Kronenberg, M., Kubo, R. and Lund, O. (2005). The immune epitope database and analysis resource: from vision to blueprint. *PLoS Biol.* 3: e91.
85. Ponomarenko, J., Bui, H.H., Li, W., Fusseder, N., Bourne, P.E., Sette, A. and Peters, B. (2008). ElliPro: a new structure-based tool for the prediction of antibody epitopes. *BMC Bioinf.* 9: 514.
86. Rahbar, M.R., Rasooli, I., Mousavi Gargari, S.L., Amani, J. and Fattahian, Y. (2010). In silico analysis of antibody triggering biofilm associated protein in *Acinetobacter baumannii*. *J. Theor. Biol.* 266: 275-290.
87. Rammensee, H.G., Bachmann, J., Emmerich, N.P.N., Bachor, O.A. and Stevanovi, S. (1999). SYFPEITHI: database for MHC ligands and peptide motifs. *Immunogenetics.* 50: 213-219.
88. Rannikko, K., Ortutay, C. and Vihinen, M. (2007). Immunity genes and their orthologs: a multi-species database. *Int. Immunol.* 19: 1361.
89. Ross, R. (1916). An application of the theory of probabilities to the study of a priori pathometry. Part I. *Proc. R. Soc. London, Ser. A.* 92: 204.
90. Rudolph, M.G., Stanfield, R.L. and Wilson, I.A. (2006). How TCRs bind MHCs, peptides, and coreceptors. *Annu. Rev. Immunol.* 24: 419-466.
91. Ruiz, M. and Lefranc, M.P. (2001). IMGT gene identification and Colliers de Perles of human immunoglobulins with known 3D structures. *Immunogenetics.* 53: 857-883.
92. Saha, S. and Raghava, G. (2004). BcePred: Prediction of continuous B-cell epitopes in antigenic sequences using physico-chemical properties. *Artif. Immune Syst.* 197-204.
93. Saha, S. and Raghava, G. (2006). AlgPred: prediction of allergenic proteins and mapping of IgE epitopes. *Nucleic Acids Res.* 34: W202.
94. Saha, S. and Raghava, G. (2006). Prediction of continuous B cell epitopes in an antigen using recurrent neural network. *Proteins: Struct., Funct., Bioinf.* 65: 40-48.
95. Saha, S., Bhasin, M. and Raghava, G. (2005). Bcipep: a database of B-cell epitopes. *BMC genomics.* 6: 79.
96. Schlessinger, A., Ofra, Y., Yachdav, G. and Rost, B. (2006). Epitome: database of structure-inferred antigenic epitopes. *Nucleic Acids Res.* 34: D777.
97. Schönbach, C., Ranganathan, S. and Brusici, V. (2008). *Immunoinformatics.* Springer.
98. Schreiber, A., Humbert, M., Benz, A. and Dietrich, U. (2005). 3D-Epitope-Explorer (3DEX): Localization of conformational epitopes within three-dimensional structures of proteins. *J. Comput. Chem.* 26: 879-887.
99. Schuler, M., Nastke, M. and Stevanovic, S. (2007). SYFPEITHI: database for searching and T-cell epitope prediction. *Methods Mol. Biol (Clifton, NJ).* 409: 75.
100. Sette, A., Fleri, W., Peters, B., Sathiamurthy, M., Bui, H.H. and Wilson, S. (2005). A roadmap for the immunomics of category AC pathogens. *Immunity.* 22: 155-161.
101. Sidney, J., Sette, A. and Berzofsky, J.A. Anne S. De Groot, and Hakima Sbai Brown (2004). EpiVax, Inc., Providence, Rhode Island, USA. *New Generation Vaccines:* 344.
102. Singh, H. and Raghava, G. (2001). ProPred: prediction of HLA-DR binding sites. *Bioinformatics.* 17: 1236.
103. Singh, H. and Raghava, G. (2003). ProPred1: prediction of promiscuous MHC Class-I binding sites. *Bioinformatics.* 19: 1009.

104. Singh, M.K., Srivastava, S., Raghava, G. and Varshney, G.C. (2006). HaptenDB: a comprehensive database of haptens, carrier proteins and anti-hapten antibodies. *Bioinformatics*. 22:253.
105. Sweredoski, M.J. and Baldi, P. (2009). COBEpro: a novel system for predicting continuous B-cell epitopes. *Protein Eng., Des. Sel.* 22: 113-120.
106. Tomar, N. and De, R.K. (2010). Immunoinformatics: an integrated scenario. *Immunology*.
107. Tong, J. and Tammi, M. (2008). Methods and protocols for the assessment of protein allergenicity and cross-reactivity. *Front. Biosci.* 13: 4882.
108. Tong, J.C. and Ren, E.C. (2009). Immunoinformatics: Current trends and future directions. *Drug discovery today*. 14: 684-689.
109. Toseland, C., Clayton, D., McSparron, H., Hemsley, S., Blythe, M., Paine, K., Doytchinova, I., Guan, P., Hattotuagama, C. and Flower, D. (2005). AntiJen: a quantitative immunology database integrating functional, thermodynamic, kinetic, biophysical, and cellular data. *Immunome Res.* 1: 4.
110. Vita, R., Zarebski, L., Greenbaum, J.A., Emami, H., Hoof, I., Salimi, N., Damle, R., Sette, A. and Peters, B. (2010). The immune epitope database 2.0. *Nucleic Acids Res.* 38: D854-862.
111. Vivona, S., Bernante, F. and Filippini, F. (2006). NERVE: new enhanced reverse vaccinology environment. *BMC Biotechnol.* 6: 35.
112. Wee, L., Lim, S.J., Ng, L. and Tong, J.C. (2012). Immunoinformatics: how in silico methods are re-shaping the investigation of peptide immune specificity. *Front. Biosci., Elite Ed.* 4: 311.
113. Wheeler, D.L., Church, D.M., Lash, A.E., Leipe, D.D., Madden, T.L., Pontius, J.U., Schuler, G.D., Schriml, L.M., Tatusova, T.A., Wagner, L. et al. (2002). Database resources of the National Center for Biotechnology Information: 2002 update. *Nucleic Acids Res.* 30: 13-16.
114. Xiang, Z. and He, Y. (2009). Vaxign: a web-based vaccine target design program for reverse vaccinology. *Procedia Vaccinol.* 1: 23-29.
115. Xiang, Z., Todd, T., Ku, K.P., Kovacic, B.L., Larson, C.B., Chen, F., Hodges, A.P., Tian, Y., Olenzek, E.A. and Zhao, B. (2008). VIOLIN: vaccine investigation and online information network. *Nucleic Acids Res.* 36: D923.
116. Yongqun, H., Zuoshuang, X. and Harry, L. (2010). Vaxign: the first web-based vaccine design program for reverse vaccinology and applications for vaccine development. *J. Biomed. Biotechnol.* 2010.
117. Yusim, K., Korber, B., Brander, C., Haynes, B., Koup, R., Moore, J., Walker, B. and Watkins, D. (2009). HIV Molecular Immunology. Los Alamos, NM: Los Alamos National Laboratory, Theoretical Biology and Biophysics.
118. Yusim, K., Richardson, R., Tao, N., Dalwani, A., Agrawal, A., Szinger, J., Funkhouser, R., Korber, B. and Kuiken, C. (2005). Los Alamos hepatitis C immunology database. *Appl. Bioinf.* 4: 217-225.

Bioinformatics application in studying of immunology

Khalili S.¹, Jahangiri A.², Amani J.² and Salmanian A.H.³

¹ Biotechnology Dept., School of Medicine, Tarbiat Modares University, Tehran, I.R. of Iran

² Applied Microbiology Research Center, Baqiyatallah Medical Science University, Tehran, I.R. of Iran

³ Plant Biotechnology Dept., National Institute of Genetic Engineering and Biotechnology (NIGEB), Tehran, I.R. of Iran

Abstract

Human immune system has different cells and molecules interconnected with various other body systems. Increasing amounts of released data in postgenomic era makes the analysis of this system more complicated. Therefore the necessity of using computational approaches for data processing and interpretation is more tangible. Immunoinformatics as a subdivision of bioinformatics is a new approach with variety of tools and databases that facilitate analysis of enormous amount of immunologic data obtained from experimental researches. This field could help researchers in new thesis design which was not feasible with conventional methods due to the complexity of data and could provide new insights for experiment selection. Considering these features immunoinformatics appears to be a new field capable of accelerating immunological research progress by circumventing conventional time-consuming methods. In this study we discuss various tools and databases relevant in the field of immunoinformatics and we also provide insight for immunoinformatics applications and future horizons.

Key words: Immunoinformatics, New vaccine design, Immunology